

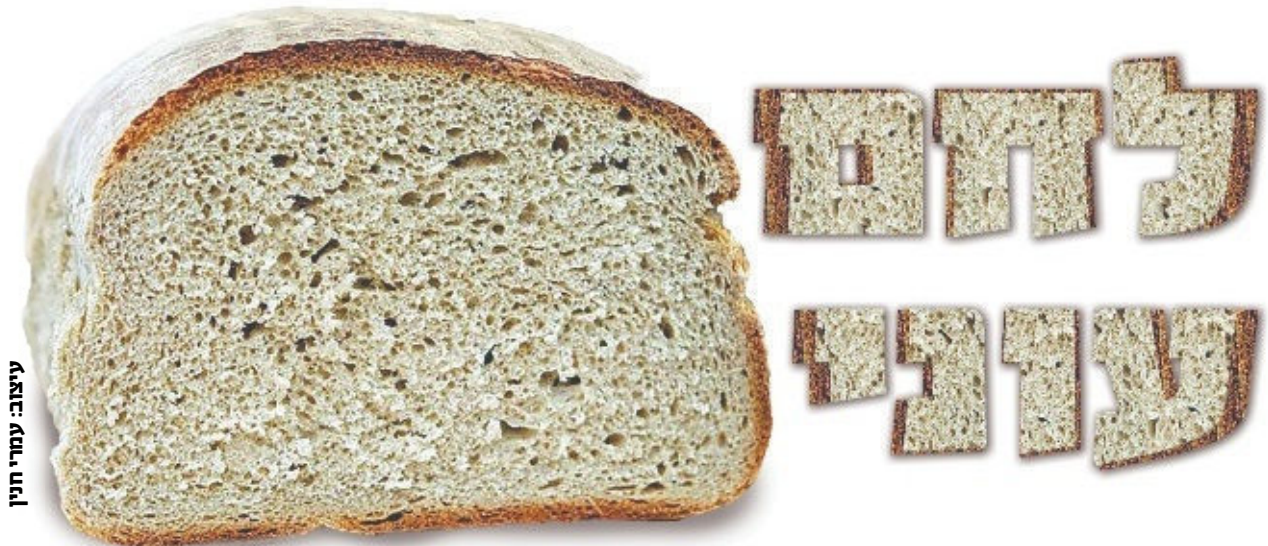
מלגה תמורת הלשנה

עמ' 5

זה הדבר

زوهدير ZO HADEREKH

גיליון 28 / 20 ביולי 2022

עיצוב: עמרי חנין

הממשלות הקפיטליסטיות להתמודד עם נזקי האינפלציה בתגובה ללחץ שמפעילים עליהן מאבקי עובדים ותנועות חברתיות נחשבות. הניסיון רב השנים לימד: ישנה תרופה למגיפת ההתייקרות והיא פשוטה מאוד: לפתוח במערכה חברתית-מעמדית רחבה ולתבוע בקול ברור תוספות שכר והגדלת קצבאות.

חיבור בין מאבקים מגוונים להגדלת הכנסת העובדים, הגמלאים, המובטלים והשכבות המוחלשות עשוי לחולל פלאים במסגרת הפגנה מעמדית משותפת. ראשית, נדרוש לחזור ולהצמיד את שכר המינימום (אשר עודכן לאחרונה אי שם ב-2018!) ל-70% מגובה השכר הממוצע במשק. שנית, נדרוש את העלאת כל קצבאות הביטוח הלאומי, בדגש על קצבאות הנכים והילדים. בין היתר, נדרוש את ביטול החוק השעוררייטי שיזמה והעבירה ממשלת נתניהו, לפיו מחצית מסכום כל קצבה מופרשת ישירות לקופות שבבעלות חברות הביטוח הפרטיות. ושלישית, נתבע להענות באופן מיידי לדרישות השכר של המורים.

למימוש מהלך כולל זה, חייבת הסתדרות העובדים להכריז על סכסוך עבודה כללי במשק באופן מיידי, ולדרוש תוספת שכר בגובה לפחות 6% עבור כלל העובדים. על הדרישות שתציג ההסתדרות לדאוג לאינטרסים של העובדים בכל המפעלים, בכל הענפים וברחבי הארץ. ההסתדרות, יחד עם איגודים נוספים ובהם ההסתדרות המורים, ארגון המורים העל-יסודיים, כוח לעובדים וארגון העיתונאים, חייבים להקים קואליציה חברתית רחבה למאבק ביוקר. רק כך ניתן יהיה לכופף את ידיהם של בעלי ההון, המנצלים ללא בושה את האינפלציה כדי להפיק רווחי עתק, בעוד שמשרתיהם הנאמנים בממשלת לפיד-בנט צופים בנעשה בחיבוק ידיים.

יאיר לפיד, האיש שניסה לרכוב על גל ההצלחה של המחאה החברתית ההמונית ב-2011 ושאל "איפה הכסף?", פנה בתחילת השבוע לבעלי ההון ולמעסיקים בתחינה נרגשת: "הפסיקו את ההתייקרויות". ריטואל התחנונים של ממשלת לפיד-בנט, הפונה לליבם של הקפיטליסטים ומפצירה בהם "לגלות חמלה", חוזר על עצמו מדי כמה חודשים, ובכל פעם בה חלה עליית מחירים. אולם, בדומה למילותיו האלמותיות של שלום חנוך: "יושבים שעות מחכים שמשיח יבוא, אך משיח לא בא וגם לא מלטפן", שום בעל הון אינו מתכוון להיענות לבקשת לפיד. בינתיים ממשיכים המחירים לעלות בחדות: דיוור, חשמל, דלק, ארנונה, לחם, חלב ומוצרים, והמכות ניתכות...

האמנם סבור לפיד כי אין ביכולתם של העובדים להבחין היטב בסרבנות ההנהגה לפעול ובהתמדתה במדיניות שעיקרה כרסום בשכרם? האם מאמין נתניהו, יו"ר האופוזיציה הימנית, שישנם קונים לסחורתו המשומשת של איש השמפניה הוורודה והסיגרים? הרי ברור שנתניהו מנסה למנף את מצוקת השכירים למען כינון ממשלה עתידית בראשותו שתישם מדיניות זהה לזו של ממשלת לפיד-בנט. דמעות התנין שמזילים משרתי ההון שבשלטון - הפוליטיקאים בממשלה ובימין, אינן משכנעות איש. עם זאת, הציבור אינו מבטא את מצוקתו במחאות המוניות. למרבה הצער, רבים עדיין מפנימים את המסר שמפיצים אנשי ההון-שלטון, לפיו: "אין מה לעשות, זה המצב בכל העולם", או גרוע מכך: "האינפלציה חזקה על כל ממשלה אפשרית".

אז, זהו - אפשר אחרת, והמצב ממש לא דומה בכל הארצות. מצפון ועד דרום, ממזרח עד מערב, נאלצות

מכתבים למערכת

אימוני הצבא וגירוש התושבים

כפי שפורסם בגיליון 26 של "זו הדרך" (5.7), הודיע הצבא לאחרונה על קיום "אימונים" הכוללים ירי אש חיה בתחומי אזור הכפרים הפלסטיניים מסאפר יטא. את האזור מגדיר הצבא "שטח אש", אולם הוא ביתם של אלף גברים, נשים וילדים, שלגביהם קבע בג"ץ כי ניתן לגרשם. מלבד הסכנה הכרוכה בשימוש באש חיה סמוך לתושבים, ומלבד המראות והקולות המבעיתים, גורמים האימונים נזק ממשי לנכסי הכפר: הטנקים רומסים שדות חקלאיים, פוגעים באדמות מרעה והורסים מבנים ודרכים. נוסף על כל אלה, אנשי הצבא לא טורחים לנקות את השטח כראוי לאחר הפעילות, וכתוצאה מכך עלולים נפלי התחמושת לפצוץ ואף להרוג מבקרים באזור. אין זו טעות: אימונים אלה, בדומה ליתר ההחלטות שמקבלת ישראל בשטחים הכבושים, נועדו להפוך את חיי התושבים הפלסטינים לבלתי נסבלים על מנת לגרום להם לעזוב.

הייתי בן שלוש כאשר הצבא גירש בפעם הראשונה את משפחתי, ואז הרס את ביתנו. זה קרה לאחר שישאל הכריזה כי הכפר בו נולדתי, סוסיא, הוא "אתר ארכיאולוגי". מיד לאחר מכן הגיע הצבא וגירש את כולנו. היום, 36 שנים לאחר מכן, אני אבא לארבעה ילדים שסכנת הגירוש מאיימת עליהם מיום היוולדם.

סוסיא היא כפר במסאפר יטא. ישראל זוממת לגזול את האדמה באזור, ופועלת בנחרצות לדחוק אותנו מביתנו. לכן היא קבעה כי חלקים ממסאפר ייחשבו "שטח אש"; לכן היא אוסרת עלינו להתחבר לרשתות החשמל והמים; לכן כל בנייה בכפר מוגדרת "בלתי חוקית"; לכן היא אינה מהססת להרוס את כל מה שאנחנו בונים – מבני מגורים, מסגדים, דרכי גישה, לוחות סולאריים ומצבות הנצחה. הצבא לא פסח אפילו על טאבון המשמש לאפייה. את מה שישאל לא יכולה לקחת בכוח שמפעיל הצבא, היא גוזלת באמצעות אלימות של מתנחלים: חווינו מצדם תקיפות חוזרות ונשנות שנועדו להפחיד את הרועים, להרחיק את החקלאים מהשדות, ולחסל את סיכויינו להתפרנס מהאדמה. כך גוזלת מאיתנו ישראל את כל מה שבני אדם זקוקים לו כדי לחיות בכבוד: קורת גג, תשתיות, פרנסה ובעיקר – ביטחון.

חיכינו לפסק הדין (4.5) במשפט נגד גירושנו במשך יותר מעשרים שנה. השופטים התעלמו מכל הטענות המשפטיות שהצגנו בפניהם, והורו לסלק אותנו בכל זאת. מאז התקבל פסק הדין, ממשיכה ישראל ליישם את מדיניותה לגבי הקהילות שבכפר. תוך חודש בלבד, הרס הצבא שישה בתים. 24 אנשים, ומתוכם 15 קטינים, איבדו את ביתם. בתייהן של שתי משפחות נהרסו פעמיים. הצבא הציב מחסומים בין הקהילות כדי לבודדן זו מזו. בסוף השבוע האחרון, הגיעו חיילים לכפר, עברו מבית לבית, צילמו את תעודות הזהות של הנוכחים במקום וביררו מי גר בכל בית.

האם אלה הכנות לגירוש? איש לא טרח להסביר. נולדנו וגדלנו כאן, לנו ולמשפחות שלנו אין מקום אחר ללכת אליו. אדמה זו היא חלק מאיתנו.

נסר נוואג'עה, תחקירן בצלם

ניתן לשלוח מכתבים למערכת באמצעות הדוא"ל

zohaderekh@gmail.com

או לחיבת דואר 26205 ת"א-יפו 6126102

דברים בשם אומרם

עשו כפי שאני אומר - לא כפי שעשיתי

"אחמד טיבי לא יכול להיות שר בממשלה? איימן עודה לא יכול להיות שר בממשלה? הם אנשים ראויים. הם לא פסולים מלהיות חלק מקואליציה".

ראש המחשלה לשעבר אהוד אולמרט, ערוץ הכנסת, 7.7

עשו כפי שאני אומר, אבל רחוק ממני

"בנאומי לאומה אמר לפיד דברים מרעננים על חופש העיתונות, אבל הצורה הייתה ישנה: שוב הצהרה סגורה במקום מסיבת עיתונאים, ולא ניתן היה לשאול שאלות".

ענת סרגוסטי, "העין השביעית", 5.7

נתניהו בשלטון פעל למען ההון... הזר

"תכתובת מיילים פנימית מהשנים שבהן ניסתה חברת אובר להיכנס לישראל חושפת את הקשרים שהצליחה לטוות עם ראש הממשלה דאז בנימין נתניהו ועם מנכ"ל משרדו. נתניהו נפגש עם ראשי החברה, הביע את תמיכתו בכניסתה לישראל והתעמת עם שר התחבורה שלו, ישראל כ"ץ. 'תפקידי הוא לא לדאוג לאילי הון זרים אלא לאזרחי מדינת ישראל' אמר כ"ץ לנתניהו. מנכ"ל משרד ראש הממשלה דאז, אלי גרונר, המליץ לחברה בנוגע למסרים שכדאי להדהד לציבור בישראל וכיצד להתנהל מול התקשורת. גרונר אף ביקש מסיבותיו מאנשי אובר לנהל את התקשורת ביניהם דרך חשבון המייל הפרטי שלו ולא דרך החשבון הממשלתי".

אורי בלאו, אתר "שומרים", 10.7

מרצ היא מפלגת סרק שולית ואינה שונה מהליכוד

"השמאל הציוני כמרקחה וחיבוטי הנפש שלו מעולם לא היו פתטיים יותר. הפולמוס הער סביב הלגיטימיות של מועמדותו של האלוף (מיל') יאיר גולן לתפקיד יו"ר מרצ, לאחר שהתפרנס בעברו הצבאי בין היתר כאוכף הכיבוש והאפרטהייד על האוכלוסייה הפלסטינית בגדה המערבית, מיותר ועקר, לא יותר מפרכוסים בלתי רצוניים של גווייה פוליטית. הבעיה של השמאל הציוני איננה גולן, ואפילו זהבה גלאון לא תוכל להרשיע אותו. הבעיה שבעטיה נהפך לבלתי רלוונטי למאבק הפוליטי הישראלי במאה ה-21 היא שאין לו חזון. מרצ אינה שונה מהליכוד. מכיוון שאין שלום ושפתרון שתי המדינות לא ישים, לא נמצא על סדר היום ולא יהיה על סדר היום בעתיד, מרצ ממשיכה בסטיכיות לגבות את הסטטוסיקו בשטחים. זה שבעד חוקי האפרטהייד שלו הצביעה בכנסת מטעמים קואליציוניים, זה שבמסגרתו לא מפונה אף מתנחל. מרצ היא מפלגת סרק שולית, נעדרת חזון והשפעה על המציאות שנקבעת בשטח".

רוגל אלפר, "הארץ", 11.7

יושב על הגדר, רגל פה רגל שם

"בכל פעם שהזוג נתניהו היה מגיע לביקור, ארנון [מילצ'ן] היה אומר 'מהר מהר, מהר להוריד את כל התמונות של שמעון פרס, ולתלות במקומם את הצילומים של נתניהו'".

עדותה של הדס קליין במשפט של נתניהו, 12.7

לפיד: "בינינו, אתה תומך בשתי מדינות?"; ביידן: "אל תצחק עלי" (צילום: הבית הלבן)

נשארה "ב לא מסתכלת - הבנייה נמשכת

כדרכה של מדיניות הבנייה הישראלית בשטחים, מטרת התוכנית אינה רק בניית דיור ציבורי ליהודים תושבי השטחים הכבושים. מדובר בתוכנית אסטרטגית שתפקידה לגדוע את הרצף האורבני הפלסטיני במזרח ירושלים. ההתנחלויות החדשות יחסמו בפועל את המעבר האחרון ליתר חלקי ירושלים המזרחית שנותר פתוח לתושבי בית צפאפה. אמנם רק כמחצית מהשטח שהוקצה לתוכנית נמצא מעבר לקו הירוק, אך למיקומה האסטרטגי בין גבעת המטוס לבין הר חומה משמעות בעייתית במיוחד עבור הפלסטינים. השטח מתפרש על 186 דונם, ומעל שליש מהם הם בשליטת האפוטרופוס הכללי לאחר שהיו בבעלות יהודית לפני 1948. כ-21 דונם נוספים נמצאים בידי קק"ל; מתוכם כ-10 דונם נחשבים בחוק נכסי נפקדים, כ-7 דונם נמצאים בבעלות המדינה והיתר בבעלות פרטית. בשלום עכשיו הדגישו: "רשות מקרקעי ישראל יוזמת תכנית בה הקרקע המיועדת לבנייה היא ברובה בבעלות פרטית. עם זאת, המדינה מתייחסת לאדמות שבניהול האפוטרופוס הכללי כאדמות שניתן ליזום בהן בנייה לא חוקית".

תקדים ממשלת רבין

תוכנית "גבעת השקד" מקדמת את בנייתן של 473 יחידות דיור על אדמות בית צפאפה. הוועדה המחוזית דנה בתוכנית בפברואר השנה, אז ביקשה לערוך "בדיקות סביבתיות" לפני אישורה. במהלך הדיון התברר כי אדריכלי התוכנית מתכננים לכלול בה 200 יחידות דיור נוספות.

אלא שתוכנית זו אינה הניסיון הראשון של מדינת ישראל לגזול את השטח. באפריל 1995, בזמן ממשלת יצחק רבין, ניסתה המדינה להפקיע 200 דונם מאותו שטח לצורך הקמת שכונה יהודית חדשה. היה זה ניסיון ההפקעה הראשון שביצעה ישראל בירושלים מאז הסכמי אוסלו והסכם השלום עם ירדן. ההחלטה חוללה אז משבר דיפלומטי בין ישראל לבין הפלסטינים וירדן.

בעקבות זאת, התחייב רבין כי לא יהיו עוד הפקעות בירושלים. בסופו של דבר, ממשלת ישראל נסוגה אז מההפקעה לאחר שסיעת חד"ש הגישה הצעת אי אמון בממשלה, אליה הצטרף הליכוד בראשות בנימין נתניהו.

ישיעיהו בן-סירא

בטקס שנערך לכבוד ג'ו ביידן בנמל התעופה בן גוריון (13.7), הדגיש הנשיא האמריקאי את "תמיכתו ומחויבותו לפתרון שתי המדינות". באותו ערב, פרסמה ישראל את המועד לדיון בתוכנית לבנייה של שתי התנחלויות חדשות במזרח ירושלים - עשרה ימים לאחר תום ביקור הנשיא. תנועת שלום עכשיו חשפה, כי הדיון שאמור היה להתקיים השבוע (18.7) בוועדה המחוזית לתכנון ובנייה בירושלים בוטל בהוראת ראש הממשלה יאיר לפיד, ונדחה ליום שני הקרוב (25.7).

הוועדה תקדם את בנייתן של 2,000 יחידות דיור בהתנחלויות שייקראו "גבעת השקד" ו"אמת המים התחתונה", אשר ימוקמו סמוך לבית צפאפה ולגבעת המטוס בהתאמה. לדברי שלום עכשיו: "שתי התוכניות נועדו להנחית מכה קשה על הסיכויים להגיע לפתרון שתי המדינות, וכישילו את פיתוח מזרח ירושלים כבירת פלסטין".

12 שנה ודבר לא השתנה

ביידן ביקר בישראל לפני 12 שנה כאשר כיהן כסגן הנשיא. בעת ביקורו אז, קידמה הממשלה תוכנית לבניית 1,600 יחידות דיור בהתנחלות רמת שלמה שבמזרח ירושלים. אז חולל העניין משבר זמני בין ישראל לארה"ב.

עתה, לאחר חשיפת שלום עכשיו כי הדיון יועד להתקיים סמוך לביקור הנשיא, הורה לפיד לבטלו. אולם בתגובה לכך, הורתה שרת הפנים איילת שקד האחראית לוועדה לקיימו בכל זאת לאחר הביקור.

לדברי שלום עכשיו: "יש להדגיש שראש הממשלה יכול למנוע את קידום תוכניות הבנייה. באפשרותו לקרוא את השרה שקד לסדר, ובמידה שתסרב, בכוחו לפגוע ולשנות את ההחלטה. דבר כזה לא יפגע בממשלה, שהיא ממילא ממשלת מעבר עם מועד בחירות המרחף מעל לראשה".

ממשלת אין-שינוי אך יש-כיבוש

תוכנית הבנייה של ההתנחלות "אמת המים התחתונה" כוללת 1,446 יחידות דיור שימוקמו בין ההתנחלויות הר חומה וגבעת המטוס. חשוב להדגיש כי התוכנית הממשלתית הוכנה וקודמה במהירות ביוזמת רשות מקרקעי ישראל: ההצעה הונחה על שולחן הוועדה המחוזית לתכנון מיד לאחר הקמת ממשלת לפיד-בנט ביולי אשתקד, והיא נדונה כבר בינואר האחרון. כעת, היא נמצאת בתהליכי אישור.

פלסטינים מחו וקראו: "ביידן לך הביתה!"

פעילים פלסטינים וישראלים הפגינו (15.7) בשכונת א-טור במזרח ירושלים בעת ביקור הנשיא האמריקאי ג'ו ביידן במקום. הפעילים, בהם ח"כ עופר כסיף (חד"ש – הרשימה המשותפת), קראו למצות את הדין עם רוצחי העיתונאית הפלסטינית-אמריקאית שירין אבו-עאקלה.

קודם לכן, בעת שביקר ביידן בבית לחם, קיבלו את פניו שלטים באנגלית שהוצבו בכניסה לעיר ועליהם הכיתוב: "זה הזמן לעצמאות מדינת פלסטין, ירושלים היא בירתה", כמו גם תמונות המציגות את פני העיתונאית אבו-עאקלה. את השלטים והתמונות תלו חברי איגוד העיתונאים הפלסטינים ועיריית בית לחם.

הפגנות נוספות במחאה על ביקור ביידן ותמיכת ארה"ב בכיבוש הישראלי נערכו (14.7) ברמאללה, בשכם ובעזה. קבוצת פעילים פלסטינים קיימה הפגנה בכיכר אל-מנארה במרכז רמאללה, וביטאה את "סלידת העם הפלסטיני מהעמדות שמציגה ארה"ב בסוגיה הפלסטינית".

בהפגנה שנערכה במרכז שכם, הניפו פעילים כרזות ועליהן הכיתוב: "לא לביקור ביידן בפלסטין" ו-"ביידן הביתה!". המפגינים קראו לרשות הפלסטינית להחרים את ביקור הנשיא האמריקאי בגדה: "אנו עתידים לשמוע ממנו אך ורק הבטחות סרק ומילים ריקות מתוכן", מסר אחד מהמפגינים לכתב סוכנות הידיעות הסינית "סינחואה" שסיקר את המחאה.

השבוע סיים נשיא ארה"ב את ביקורו בישראל ובפלסטין (ר' שער הגיליון הקודם), והמשיך ב"ביקורו האסטרטגי" במזרח התיכון. בסעודיה פעל ביידן לגבש עם מנהיגיה שותפות אסטרטגית והגדלה של הפקת הנפט בממלכה.

הביקור וההסכמים שנחתמו במהלכו נועדו להעמיק את השפעתה של המעצמה האימפריאליסטית באזור ולסייע לביידן בבחירות הקרובות בארצות-הברית. ביקור ביידן במזה"ת לא היה אלא נדבך נוסף למדיניות החוץ של קודמו בתפקיד טראמפ. ביידן אינו רצוי כאן. אין כוונתו לתרום דבר לסיום הכיבוש או לקידום השלום באזור. ייטיב לעשות אם יתרכז במיגור האלימות באמצעות נשק ברחובות ארצו, או בהגנה על זכות הנשים בארצו להפלה.

מועצת מק"י תדון בסוף

השבוע בהערכות לבחירות

בסוף השבוע (23.7) מתכנסת מועצת המפלגה הקומוניסטית הישראלית (מק"י) בשפרעם, כדי לדון בהיערכותה לקראת הבחירות הקרובות לכנסת.

מועצת חד"ש תתכנס ב-30.7 לדין פוליטי. ב-13 באוגוסט תבחר מועצת חד"ש במועמדי החזית במסגרת הרשימה המשותפת. הבחירות לכנסת יתקיימו ב-1 בנובמבר.

בתוך כך, בתום ישיבת מטה שנערכה השבוע (17.7) בעיר טייבה, הודיעה הלשכה הפוליטית של התנועה הערבית להתחדשות (תע"ל) בהנהגת ח"כ אחמד טיבי על המשך חברותו ברשימה המשותפת. בהודעת המפלגה לתקשורת נמסר: "לא ננהל משא ומתן לשינוי הרכב המפלגות הנוכחי במשותפת, ונעמוד על זכותה של כל אחת מהמפלגות לבחור את מועמדיה במוסדותיה". הבחירות הפנימיות בתע"ל ייערכו ב-27.8.

הלייבור הבטיח ולא קיים דורשים מאוסטרליה: הכירי במדינת פלסטין

משמרת מחאה תתקיים ביום שישי הקרוב (22.7) בשעה 11:00 מול שגרירות אוסטרליה ברחוב יהודה הלוי 23 בתל אביב, בדרישה להכרתה בעצמאות פלסטין. פעילי היוזמה "מדינת פלסטין עצמאית עכשיו!", המארגנים את המחאה מסרו: "ניצחון מפלגת הלייבור בבחירות האחרונות באוסטרליה, כמו גם מינוי אנתוני אלבניזי לראשות הממשלה, עוררו תקווה בקרב פלסטינים וישראלים החותרים להקמת מדינה פלסטינית עצמאית בצד ישראל".

הלייבור ואלבניזי הצהירו לא פעם, וגם במהלך מערכת הבחירות, על התנגדותם לכיבוש ועל הצורך להכיר במדינה פלסטינית עצמאית. אתר משרד החוץ האוסטרלי, לעומת זאת, עדיין מציין כי אוסטרליה אינה מכירה במדינת פלסטין, אך מחויבת לפתרון שתי המדינות. "כיצד זה אפשרי? הדבר נוגד מסרים ברורים שנאמרו בקמפיין הבחירות של ראש הממשלה המכהן", מסרו הפעילים.

"אנו סבורים שגישה זו, בה נוקטות גם מדינות נוספות, היא שמונעת הקמת מדינה פלסטינית עצמאית ומנציחה את הכיבוש. טמונה בה התפיסה שהגדרה עצמית לאומית תלויה בהסכמת הכובש. ראינו בעבר כיצד משא ומתן 'בלא תנאים מוקדמים' מחזק את תומכי הכיבוש בישראל ומאפשר להם להנציח את ממשל הכיבוש. המשטר הישראלי בשטחים הפלסטיניים הוא כר פורה לפשעים ולהפרת זכויות פרטיות ולאומיות: הריסות בתים, הקמת התנחלויות, גזל קרקעות, ירי במפגינים, מעצרים ללא משפט ואף הוצאות להורג בלא משפט. עד עתה הכירו בפלסטין 157 מדינות בעולם, אך דווקא מדינות הגוש המערבי, בהן ישראל תלויה, נמנעות מלעשות כן", הוסיפו.

"נוכח חילופי הממשל באוסטרליה, אנו מקווים שהשלטון החדש ישכיל לשבור את גל האטימות והאדישות של מדינות המערב, ויכיר במדינת פלסטין. אנו סבורים שצעד כזה עשוי להיות תקדים שיקל על ממשלות נוספות, גם באירופה ובצפון אמריקה, לבצע מהלך דומה. עליהן לעודד משא ומתן ממי שלום ולא 'משא ומתן' המאפשר לכובש להמשיך עד אין קץ", הדגישו.

קבלו את

זו הדרך

מדי שבוע בדוא"ל

או בדואר רגיל

המעוניינים לקבל בדואר אלקטרוני, ללא תשלום, מתבקשים לשלוח

כתובת דוא"ל אל: zohaderekh@gmail.com

המעוניינים לקבל בדואר רגיל, מתבקשים לכסות את הוצאות

המשלוח באמצעות תרומה של 150 שקל בשיק לפקודת המפלגה

הקומוניסטית הישראלית, ת"ד 26205 תל-אביב 6126102

בעלי הון אמריקאים מממנים ציד מכשפות באקדמיה הישראלית

סטודנטים יקבלו מלגה תמורת הלשנה

"פרספקטיבה" בישראל. ארגון זה עוסק בביקורת עיתונות ומעסיק שלושה עובדים. תפקידו של ארגון "פרספקטיבה" הוא "מעקב, חשיפה וריכוז של אי-דיוקים וסילופים המופיעים בתקשורת הישראלית והבינלאומית". בעבר פורסם, כי שלדון אדלסון המנוח, "מלך בתי

בשבועות האחרונים קיבלו סטודנטים רבים בישראל הודעת טקסט ובה הצעה למלגה. את ההודעה התמימה לכאורה שלח הארגון "קמרה און קמפוס", העוסק לדבריו ב"מחקר, פיקוח וסיקור מדויק ומאוזן של ישראל והמזה"ת". בהודעה נכתב: "במידה ותתקבלו, תהיו חלק מקבוצה של כ-40 סטודנטים ברחבי העולם, שירוויחו ניסיון בעל ערך גבוה בתנועת הארגונים הפרו-ישראליים". בנוסף, מבטיחה ההודעה הזמנה להשתתף ב"כנס בינלאומי בארה"ב".

עיון באתר הארגון באנגלית מלמד, כי בתמורה למלגה נדרשים התלמידים לעקוב בקביעות אחר כלי התקשורת בקמפוס. כמו-כן, עליהם לעקוב אחר הנאמר בכיתות במהלך השיעורים, ואחר דברי המרצים, ולדווח על כל "אירוע אנטי-ישראלי" בו יתקלו. על המלגאים, נכתב באתר, יהיה להשתתף בסמינרים מקוונים ולקדם אירועים ציבוריים "פרו-ישראליים".

התמורה לעבודה הרבה: 1,800 שקלים בלבד.

מדובר בסכום זעום בהתחשב בכך שתקציב הארגון הימני האמריקאי עומד על כחמישה מיליון דולר לשנה. אגב, בגבולות ארה"ב מציע הארגון לסטודנטים מלגה בשווי 1,500 דולר (5,300 שקלים). סכום זה אמנם גבוה פי 4 מזה שמציע הארגון לסטודנטים ישראלים, אך הוא עדיין רחוק משווי השכר השנתי של מנכ"לית הארגון, אנדריאה לוין. על פי נתוני הארגון הרשמיים, שכרה עומד על 280 אלף דולר, שהם 5% מתקציבו השנתי.

מי מממן, מי מנהל

"קמרה און קמפוס", או בשמו המלא - "הוועד לסיקור הוגן של המזרח התיכון בארה"ב", נוסד ב-1982 עם הפלישה הישראלית ללבנון. מאז, מרבה הארגון ללקט מידע, לפרסם השמצות ולתייג אינדיבידואלים המותחים ביקורת על ישראל כ-"אנטי-ישראלים", "אנטי-ציונים" ו-"יהודים הלוקים בשנאה עצמית". במילים אחרות, אנשי הארגון מתייצבים לימינה של ממשלת ישראל ומגבים אותה על כל מעשי הזוועה שהיא מבצעת בשטחי הכיבוש ובמזרח התיכון בכלל.

בשנים האחרונות הופנו זרקורי הארגון לקמפוסים בארה"ב ובבריטניה. לדברי "קמרה און קמפוס", פועלים כיום בשורותיו 65 אלף חברים. עם זאת, קשה לאמת את המספר, ונדמה כי הוא רחוק מאוד מהמציאות. קשה עוד יותר לגלות מי הם בדיוק מנהליו ומהם מקורותיו הכספיים. הארגון המתיימר לעסוק בשקיפות מידע, דואג להסתיר את מבושיו. לשם קבלת פרטים על "קמרה און קמפוס", יש לאתר את הדוחות שהוא נדרש להגיש לשלטונות המס בארה"ב. את הדוח האחרון הגיש הארגון אשתקד, והוא חושף כי בשלוש השנים האחרונות הוציא הארגון הימני האמריקאי כחמישה מיליון דולר מדי שנה. מקור המימון פורט כ-"יחידה ממשלתית בשילוב כספי ציבור". עם זאת, הדוח לא מציין איזו יחידה ממשלתית מתקצבת את הארגון, או מה חלקו של הציבור במימונו. המידע היחיד שמציין הדוח הוא כי 700 אלף דולר במזומן מתקציבו הוקצו למימון פעילותו של ארגון בשם

איזה כיף! טיסה תמורת הלשנה. הזמנה לכנס של הארגון, בוסטון

ההימורים, מייסד היומון "ישראל היום" וידיד ההתנחלויות, נהג להזרים מדי שנה מאות אלפי דולרים כדי לממן את הארגון "קמרה און קמפוס". רשימת מנהלי הארגון כוללת טיפוסים בעלי פרופיל דומה לאדלסון: בעלי הון יהודים אמריקאים, התומכים במפלגה הרפובליקאית והנכונים לממן ארגונים ימניים.

אחד מהם הוא איש העסקים ועוה"ד דייוויד סטיינמן, המזרים מיליונים לשורה של ארגונים ובהם "הוועד האמריקאי למען לבנון חופשית", "הקרן למען הגולן" ו-"ידידי קצרין בארה"ב". בצדו נמצא איש ההיי-טק יליד ישראל, אלי הרץ, הנמנה עם ראשי "לשכת המסחר אמריקה-ישראל". הרץ חבר במועצות המנהלים של מספר ארגונים שמרניים בארה"ב.

מרב מלשינים לא רואים את הקמפוס

לינדה פרייס, חברה נוספת בהנהלת "קמרה און קמפוס", יחד עם בן זוגה - בעל ההון מייקל פרייס הם חברים בחבר הנאמנים הבינלאומי של המכון למחקרי ביטחון לאומי באוניברסיטת תל-אביב. חברי המכון מוזמנים לעיתים קרובות לכנסים, לוועידות בינלאומיות, ל"דיאלוגים אסטרטגיים" ולתדרוכים סגורים המתקיימים בארץ ובחו"ל. בעל הון נוסף המעורב ב"קמרה און קמפוס" הוא איש הנדל"ן אנדריו לפין, חבר במועצת המנהלים של "אן.ג'י.או. מוניטור" - המרגל אחר פעילותם של תנועות וארגונים ישראליים ופולסטיניים.

ואם בארגונים מקארטיסטיים עסקינן, כל נשכח את "מוניטור האקדמיה הישראלית", הפועל למנוע מימון ממוסדות אקדמיים בישראל שלדבריו "נותנים במה לקומוניסטים ולניאו-מרקסיסטים". הארגון עוקב בקביעות אחר מרצה לשעבר באוניברסיטה העברית: ח"כ עופר כסיף (חד"ש - הרשימה המשותפת). אולם כל אלה שניים לפרקטיקות ההלשנה המקארטיסטיות שמפעיל הארגון הפשיסטי "אם תרצו", המפרסם את הרשימה המתועבת "הכר את המרצה" מזה שנים רבות.

נמרוד עובד

ד"ר ענת רימון-אור (צילום מסך מתוך הרצאה)

העזה ללמד על הכיבוש ופוטרה

ערבייה והיא יצאה מהכיתה בבכי. בעקבות המקרה, קיבלתי יחד עם שתי מרצות ביקורתיות נוספות זימון לשימוע. אחת המרצות (עירית קינן) הודיעה בתגובה על עזיבתה, ולאחר מכן פוטר יתר המרצות הביקורתיות. בכך, למעשה, חוסל החוג לחינוך במכללה. בסוף סמסטר א' פתחתי קבוצת ווטסאפ, אליה צירפתי את כל נציגי הוועד היציג ואת כל נציגי הוועד האלטרנטיבי, כדי להחליט יחד כיצד לפעול מול ההנהלה. חברי הסגל בחוג לחינוך לא היו מיוצגים, ומי שמנעה זאת מאיתנו הייתה העוזרת של ראש החוג. במשך חצי שנה היא מנעה מאיתנו להתאגד, וזאת שעה שידעה כי מכתבי הפיטורים שלנו כבר הוכנו. כעבור חודש לאחר השימוע, הצעתי למכללה הסדר פרישה אותו קיבלו בברכה כדי להימנע מסקנדל.

ואז התחילה ההסתה של הצל נגדך?

אתר בשם "מיינט ראשון לציון" פרסם כתבה תחת הכותרת: "המרצה שתומכת בפיגוע באלעד". כמעט אבסורד לצייין כי מעולם לא תמכתי במעשי אלימות מכל סוג בתוך הכיתה או מחוץ לה. גם בשיעור עצמו, לא אמרתי שיש להבין את הפיגוע. בשונה מכך, טענתי שחשוב תמיד להבין את מכלול המניעים - גם בצד הפלסטיני. לאחר שלושה ימים, פרסם "הצל" (יואב אליאסי) קטע וידאו מתוך ההרצאה, וכינה אותי "המרצה שתומכת בדעא"ש". תגובת המכללה למנהל העניקה לו גיבוי בטענה שהמכללה מגנה תמיכה בפיגועים.

באילו פרויקטים את מעורבת בימים אלה?

לאחר שעזבתי את המכללה למנהל, הצטרפתי למרכז הלמידה האלטרנטיבי "בית הלמה". מטרת המקום היא להעניק חינוך באופן דומה לשיטה בה לימדתי במכללת אור יהודה. בין היתר, אנחנו מעבירים תוכניות הכשרה מיוחדות למרצים ולמרצות שנפלטו ממערכת החינוך על רקעים אנטי-דמוקרטיים. מטרתנו - להכשיר חינוך אלטרנטיבי על בסיס פלורליזם ודמוקרטיה בתוך בית הספר ומחוץ לו. מהמכללה למנהל בראשון לציון נמסר בתגובה: "העסקת המרצה המצולמת בסרטון שעלה לעמוד הפייסבוק של 'הצל' - ענת רימון-אור הופסקה עוד בטרם מקרה זה. ענת סיימה את עבודתה במכללה למנהל בסמסטר האחרון, ואין קשר בין המקרה לבין סיום עבודתה".

זוהר אלון

"זו הדרך" ראיין השבוע את ענת רימון-אור, ד"ר לחינוך, מרצה מוערכת וחברה בארגון אקדמיה לשוויון. רימון-אור פוטרה מעבודתה כמרצה במכללה למנהל בראשון לציון עקב דעותיה הפוליטיות. סיפורה של רימון-אור הוא סיפורה של האקדמיה הישראלית בשני העשורים האחרונים: מתקפה ניאוליברלית חוזרת ונשנית על חופש הביטוי, הלשנה על מרצים ביקורתיים ומוערכים וגיבוי גורמים קיצוניים מתוך ומחוץ לאקדמיה. להלן הריאיון:

באילו מוסדות לימדת ומהי שיטת הלימוד שלך?

השתלכתי במחלקה ללימודי חינוך במכללה למנהל בראשון לציון, ובמקביל לימדתי במחלקה לחינוך במכללת אור יהודה. אור יהודה היא מכללה פרטית, ויש בה חוג משגשג לחינוך. ההנהלה שם מספקת גיבוי לסגל לקדם פלורליזם בכיתה, דואגת לגיוון ומעניקה למרצים חופש מוחלט.

כאשר אני מלמדת, אני מנסה לתרגם את החומר למציאות הפוליטית בישראל. למידה משמעותית בעיני היא למידה משנת תודעה, ואני רוצה שהסטודנטים יחשבו: 'למדתי משהו וכתוצאה מכך אני תופס את המציאות בצורה אחרת'. למשל, כשאני מלמדת מהי טענה אמפירית, אני שואלת, האם הטענה 'יש כיבוש' היא אמפירית או לא. מדוע לעסוק בכיבוש בכיתה? משום שזה הנושא בו קיימת הכי הרבה בורות בקרב הציבור היהודי בישראל.

סטודנטים פנו לעיתונות עקב התכנים בשיעורים?

במכללת אור יהודה דיווחו רק על פעולות פוליטיות שעשיתי מחוץ למכללה. אישית, הייתי מאוד ברורה בעניין ומעולם לא הסתרתי את מעורבותי הפוליטית. ועדיין, הסטודנטים מעיינים ברשימות ההלשנה של "אם תרצו" (ראה עמ' 3), ומגיעים למידע הזה בעצמם. במכללת אור יהודה היה אמון מלא בין המרצים לבין ההנהלה - קיימנו שיחות קבוצתיות עם המנהלים וכך פתרנו כל בעיה שעלתה. אני מאמינה שכיבדו אותי משום ששיטת הלימוד שלי חדשנית.

ספרי על מה שקרה במכללה למנהל בראשון לציון...

לימדתי קורס בפני 80 סטודנטים, ו-70 מתוכם רצו במרחב דיון פעיל. לעומת זאת, 10 סטודנטים התלוננו להנהלה בטענה שאני גורמת לפילוג בין סטודנטים יהודים לערבים. במהלך אחד השיעורים, החלו חברי קבוצה זו להעליב סטודנטית

נשים קורבנות אלימות במשפחה לא מקבלות עדיפות בדיור הציבורי

אלקין וליברמן אחראים למצוקת הדיור

משרד השיכון בהובלת השר אלקין והמנכ"ל אביעד פרידמן לא רכש עד היום אפילו דירה אחת עבור הדיור הציבורי. מאות אלפי אזרחים שאין להם קורת גג פשוט לא מעניינים את מקבלי ההחלטות.

אין פתרונות דיור לקורבנות האלימות במשפחה

נפגעות אלימות במשפחה הן אחת הקבוצות המקופחות ביותר בכל הנוגע לדיור ציבורי. נשים שחוו אלימות בביתן ונאלצו לעזוב לא מקבלות כל סיוע לבד ממענק חודשי מביש הנע בין 1,370-774 שקלים. אלה סכומים זעומים שאין בהם כדי לסייע ולו במעט על רקע השתוללות מחירי השכירות. גרוע מכך, מאז הפעם האחרונה בה עודכנו תעריפי הסיוע לדיור (לפני כעשור!), זינקו דמי השכירות ב-60%.

נתונים אלה כלולים בדו"ח מיוחד שערך מרכז המחקר והמידע של הכנסת בהזמנת ח"כ עאידה תומא-סלימאן (חד"ש – הרשימה המשותפת), יו"ר הוועדה לקידום מעמד האישה ולשוויון מגדרי. המחקר נערך כדי לסייע לאזרחיות ולאזרחים שנאלצו לעזוב את ביתם בשל אלימות במשפחה.

מספר הנשים הסובלות מאלימות ומקבלות סיוע ממשלתי לשכירת דירה גדל דרמטית בשנים האחרונות: בשנת 2019, כ-1,000 נשים קיבלו סיוע בסך כולל של כ-9 מיליון שקלים; בשנת 2021, זינק מספר הנשים שקיבלו סיוע לכ-1,600, ולהן הוענק סיוע כולל של כ-17 מיליון שקלים. עוד עולה מהמחקר, כי משרד הרווחה מתחזק רק 16 מקלטים עבור נשים שנפגעו מאלימות. במקלטים אלה יכולים לשהות עד כ-200 נשים וילדיהן. ואם לא די בכך, הקצה משרד הרווחה רק 21 דירות מעבר עבור נשים שנפגעו מאלימות, השלימו שהות במקלט וזקוקות לבית זמני.

לדברי ח"כ תומא-סלימאן: "דיור ציבורי עבור נשים החוות אלימות במשפחה עשוי להציל חיים. מהדו"ח שהזמנתי עולה, כי לנשים שנקלעו למעגל האלימות ומקבלות דירת מעבר במימון ממשלתי, יש סיכוי הרבה יותר גבוה להימלט מבין זוג מתעלל ולחיות חיים ללא איום מתמיד". עוד הדגישה: "דיור הוא משאב ציבורי, והמאבק באלימות חייב לעשות שימוש בכל האמצעים הציבוריים העומדים לרשות המדינה. הגיעה העת שגם אלימות במשפחה תהיה קריטריון לקביעת זכאות לדיור ציבורי".

ריקה הלוי

מיטה אחת ל-10 סטודנטים

כ-350 אלף סטודנטים צפויים לפתוח את שנת הלימודים הקרובה במוסדות להשכלה גבוהה. אולם האם יצליחו הסטודנטים למצוא קורת גג? זאת, נוכח העלייה הדרמטית בדמי השכירות וביוקר המחיה. המחסור האקוטי בדירות לא פסח גם על אוניברסיטת תל אביב, בה לומדים כ-30 אלף סטודנטים, שלהם היא מציעה כ-3,000 מיטות בלבד במעונות.

מנתוני התאחדות הסטודנטים הארצית עולה, כי ב-2021 היו בישראל 23,140 מיטות במעונות בכל הארץ. לפי התוכניות, צפויות להתווסף עוד כ-800 מיטות. התעריף הממוצע שמשלם סטודנט בישראל עבור מיטה במעונות הוא 1,270 שקלים לחודש – לא כולל תשלום חשבונות החזקה.

חברת הדיור הציבורי עמידר דיווחה כי רשמה השנה רווח שיא בגובה 84 מיליון שקלים, וכי הניבה במצטבר כ-800 מיליון שקלים אותם היא מחזיקה בחסכוניותה. השנה גם העניקה החברה בנוסים לבכירה בשווי 5 מיליון שקלים, ועל פי ההערכות שווי הבונוס עומד על 60-80 אלף שקלים לבכיר.

זאת, בעת שעמידר מזניחה באופן נפשע את עשרות אלפי הדירות הנמצאות תחת ניהולה, ואת רבבות המשפחות הממתנות במשך שנים לדירות להן זכאיות.

פעילי פורום הדיור הציבורי הדגישו בחודש שעבר: "800 מיליון השקלים האלה הם תוצר ישיר של התעללות עמידר בדיירים המתגוררים בדיור הציבורי ובמתנינים לקבלת דירות. זה פשע שעמידר מבצעת בחסות ובעידוד משרד השיכון בראשות זאב אלקין ומשרד האוצר בראשות אביגדור ליברמן. הם שותפים לחרפה".

הממשלה פועלת לחיסול הדיור הציבורי

מנכ"ל פורום הדיור הציבורי, דני גיגי, הוסיף: "משרד האוצר ומשרד השיכון ממשיכים לגזול את המשאבים הציבוריים, ופועלים בכל כוחם לחיסול מלאי הדיור הציבורי המצומצם בלאו הכי. עמידר מנוהלת בידי שני משרדים ממשלתיים אך עושה כל שביכולתה למקסם רווחים באופן התואם את אחרון הטייקונים".

בפורום הצביעו על כך שהסכום של 800 מיליון שקלים יכול לשמש לשיפוץ אלפי דירות, אותן עמידר משאירה מוזנחות והרוסות. כמו כן, מסרבת עמידר לאשר את הגדלת מלאי הדירות הזמינות לפרויקטים של התחדשות עירונית, בעוד שעשרות אלפי משפחות ממתנות לדירה. "זו התעללות לשמה בדיירים. עמידר יוצרת להם חובות ועיקולים, ואף מגרשת את חלקם מהדירות כאשר היא מזהה הזדמנות להגדיל את רווחיה" הוסיפו.

הפגנה במחאה על שחיתות השלטון מול הבנק המרכזי בג'נג'ואו, 10 ביולי (צילום: גרין לפט)

מחאה אזרחית בסין נגד שחיתות הבנק

הבנקים האזוריים בסין מקיימים קשרים פוליטיים הדוקים עם השלטון, ובמקרים רבים מטפחים מנהליהם שותפות רווחית עם פקידי ממשלה בכירים מקומיים. מערכת יחסים זו היא חלק ממנגנון הנפרץ בסין של ימינו, הקרוי בספרות המרקסיסטית "קפיטליזם בירוקרטי". הפקידים מחזיקים בידיהם כוח פוליטי של המדינה, ומשתמשים בו להתעשר ולחיות חיי פאר. תאגידים ציבוריים, שבעבר היו רכוש העם, הם כיום כלים בידי המדינה לשמירה על מונופול כלכלי בשירות הפקידים. התקרית בחנאן מפנה זרקור לטבע של הקפיטליזם הבירוקרטי בסין ולתכונותיו הייחודיות ביחס לקפיטליזם הבינלאומי.

תקריות כאלה מתרחשות בסין במיוחד בעתות בהן הלגיטימיות של הממשלה מעורערת – כאשר יותר ויותר סינים מבינים כי הבטחות השלטונות לשחרור מניצול רחוקות מאוד מהמציאות. סתירה זו היא ללא ספק אחד האתגרים הגדולים העומדים בפני השלטון הקפיטליסטי-הבירוקרטי בסין. לאירועים בחנאן הייתה השפעה אדירה על כל מי שמכיר את המציאות במדינתנו. הציות המוחלט לשלטון, אשר מוחדר בנו מלידה דרך מסריו הרשמיים, החל מתערער. אולם, שינוי זה חיובי לצורך המהפכה העתידית בסין.

לצערנו, סין מסווה את סתירותיה הפנימיות באמצעות תעמולה. במקום לנתח ולפתור אותן באופן היאה למדינה סוציאליסטית. היא בוחרת לתחזק סכסוכים עם ארה"ב ויפן במיצרי טאיוואן, ולהתחרות איתן על ההגמוניה באוקיינוס השקט. הרוויזיוניסטים בסין ישתמשו בכל האמצעים העומדים לרשותם כדי לשמור על אחיזתם במדינה, ובכך הם מאיימים לא רק על הפרולטריון הסיני אלא על הפועלים בכל העולם, כולל בישראל ובפלסטין. על הפרולטריון העולמי להכיר בכך שמול האלימות ההולכת וגוברת שמפעילות המדינות נגד העם, פעולה משותפת היא הדרך היחידה קדימה.

ליחואי

מאמר זה נכתב בידי פעיל קומוניסטי עצמאי בסין ותורגם לפרסום ב"זו הדרך"

תקרית אזורית התחוללה באחרונה במחוז הסיני חנאן, במהלכה דיכאה המשטרה הפגנה לא אלימה נגד שחיתות הבנקים. לפני כמה שבועות, גילו לקוחות הבנקים בחנאן כי גישתם לחסכונותיהם ולנכסיהם הוקפאה. בהמשך התברר כי אלה נגנבו בידי פקידי הבנק. התושבים המבוהלים והזועמים החליטו לצאת לרחובות, ודרשו לא רק את החזרת החסכונות שנגזלו מהם, אלא גם את שמירת שלטון החוק, החירות והשוויון. בתגובה, שיגרו שלטונות המחוז שוטרים ובריונים שכירים כדי להכותם ולהשפילם. יצוין שהמפגינים הגיפו כרזות ותלו צילום של מנהיג המהפכה, מאו זה-דונג.

מדוע הפגינו בבירה ג'נג'ואו

מאות מפגינים התאספו לפני שבועיים (10.7) מול סניף הבנק המרכזי בג'נג'ואו, בירת מחוז חנאן שבסין. המחאה פרצה בעקבות פרשיית שחיתות שנחשפה לאחרונה: אנשי הממשל המקומי ופקידי בנקים מעלו בכספי חשבונות פרטיים ומנעו מבעליהם גישה אליהם. המחאה החלה באופן ספונטני, כאשר הגיעו המפגינים אל הבנק בעודם נושאים דגלי סין ודיוקנים עם דמותו של יושב ראש המפלגה הקומוניסטית הסינית לשעבר מאו. המפגינים הגיפו שלטים המאשימים את הממשלה המקומית בפשעים נגד העם.

להפתעתם, נתקלו המפגינים במאות שוטרים, חלקם בלבוש אזרחי, אשר הפעילו נגדם כוח אלים על מנת לפזרם. מפגינים רבים נפצעו. השוטרים הסירו את הדיוקנים והשלטים שנתלו ברחבת הבנק. פעילים הפיצו ברשתות החברתיות תמונות וסרטונים מהאירוע, וזאת למרות מאמצי הצנזורה של הממשלה.

התקשורת הרשמית בסין הטילה כהרגלה את האחריות לתקרית על "מרגלים" ועל "סוכנים זרים".

אך בעקבות המחאה, חשפה משטרת סין ממצאים מחקירה העוקבת אחר רשת פשיעה פיננסית שפעלה בקרב מספר רב של בנקים אזוריים במשך למעלה מעשור.

עומד דה לנגה

של ארכיונים ובאפשרותם לנפץ נרטיבים המזינים את הסכסוך. באמצעות פרסום סרטונים וחומרים ארכיוניים, ובאמצעות חשיפה של מנגנוני דיכוי ותהליכים המנציחים את הסכסוך, מבקש המכון לקדם שינוי אמיתי. "אנו מסייעים למגיני זכויות אדם ולארגוני החברה האזרחית באמצעות איתור והנגשה של חומרים ארכיוניים המקדמים את עבודתם. אנו פועלים להנגיש לציבור את החומרים והתעודות המצויים בארכיונים ממשלתיים במטרה לקדם שקיפות וחופש מידע", מסרו אנשיו.

יוסי אבו

המכון לחקר הסכסוך הישראלי-פלסטיני

ארכיון על המסך בערוץ "עקבות"

ערוץ היוטיוב של מכון עקבות לחקר הסכסוך הישראלי-פלסטיני פרסם לאחרונה שורה ארוכה של סרטונים חדשים. המכון פעיל בפלטפורמת המדיה, ומרבה לפרסם בה סרטונים בנושא תקופת הממשל הצבאי שהטילה ישראל על אזרחיה הערבים בין 1948 ל-1966.

אחד הסרטונים החדשים מתמקד בתקופה שלאחר מלחמת 1967, ובדיון שרי הממשלה בשאלה כיצד לסמן את השטחים הערביים שנכבשו על גבי מפת המדינה הרשמית. בסיכום הפגישה החליטו להסיר מהמפה את סימון "הקו הירוק" – קו הגבול שנקבע בהסכמי שביתת הנשק ב-1949 בין ישראל לירדן. ההחלטה נתקבלה בחשאיות ולא פורסמה בציבור. התוצאה: כל אזרח שגדל והתחנך בישראל לאחר 1967 לא ידע כלל היכן עובר גבולה המזרחי של ישראל, והיכן מסתיים שטחה הריבוני. בכך, הפכה מפת ישראל כלי פוליטי רב עוצמה, אשר חיבל לאורך השנים בדיון הציבורי החשוב בשאלת עתיד השטחים.

בתחילת יוני פרסם המכון סרטון העוסק בסיפורם של חברי קיבוץ נחשון, אשר צפו בגירוש תושבי הכפרים הפלסטיניים הסמוכים עמוסא ובית נובא ביוני 1967. חברי הקיבוץ היו עדים גם להריסת בתייהם של המגורשים, ולהריסת הכפר מהיסוד. על חורבות הכפרים האלה הוקם "פארק קנדה".

מיד לאחר המלחמה, דנו חברי הקיבוץ בשאלה מה לעשות ברכוש שהותירו שכניהם לשעבר. העניין שלהם התמקד בשאלת שדותיהם החקלאיים של שני הכפרים וביכול שניתן להפיק מהאדמות הפוריות שעמדו עתה שוממות. הדיונים הללו תועדו בעלון הקיבוץ, אך בסופו של דבר צונזרו. בזכות תושייתה של מי שניהלה את ארכיון הקיבוץ, נותר עותק אחד של הפרסום המצונזר. הטקסט המקורי זמין באתר מכון עקבות, ומתעד את הלבטים והחששות של חברי הקיבוץ ביחס לרכוש הפלסטיני.

מכון עקבות הוקם ב-2014 מתוך הכרה בתפקידים הייחודי

פמיניסטיות יוצרות שינוי:

אמנות ואקטיביזם

ההוצאה של עמותת "אחותי – למען נשים בישראל" פרסמה לאחרונה את הספר "יוצרות שינוי – על אמנות ואקטיביזם בישראל". הספר הוא אנתולוגיה בת 206 עמודים, הכוללת מאמרים אקדמיים, רשימות, שירה ומבחר תיעודי של יצירות אמנות המקדמות שינוי חברתי.

הספר מציע סקירה היסטורית, תוכנית ורעיונית של קורות האמנות האקטיביסטית, הפמיניסטית והמזרחית בישראל. עורכות האסופה, ד"ר טל דקל ושולה קשת (קשי) מציגות במבוא: "אנתולוגיה זו מביאה קולות רבים ומגוונים, ולעיתים אף סותרים".

בין מאמרי האסופה: "אקטיביסטילס: צילום כמחאה בפלסטין/ישראל", מאת ד"ר ורד מימון - סופרת, עורכת ומרצה בחוג לתולדות האמנות באוניברסיטת תל אביב, ומאת שירז גרינבאום – צלמת וחברת קולקטיב הצלמים "אקטיביסטילס".

ד"ר חוסני אלח'טיב שחאדה - מרצה, אוצר והיסטוריון אמנות מציע במאמרו סקירה מקיפה, מודרנית וביקורתית על אקטיביזם אמנותי ביצירה הערבית-פלסטינית הנשית העכשווית. שחאדה בוחן עבודות של יוצרות בולטות כאניסה אשקר, מנאל מחאמיד וחנאן אבו חוסיין, ופורט את האתגרים שאיתן הן מתמודדות יום-יום – הן בקרב החברה הערבית והן בהתמודדות מול האפליה בחברה הישראלית.

י"א

יממה קטלנית באתרי הבנייה ובמפעלים

ההזנחה בה נקטו. חובתם לאייש מיד את 25 תקני משרות הפיקוח הפנויות, ולהביא לפרסום מדיניות פיקוח ואכיפה שתנחה את פעילות מינהל הבטיחות, כנדרש לפי החלטת ממשלה שנתקבלה זה מכבר.

המשך הקורס הרעיוני

על מעמד וקולוניאליזם

בהשתתפות המרקסיסט המשפיע

פרופ' וויק צ'יבר

מפגש שלישי - ביום שלישי, 26.7, בשעה 19:00, אולם הגדה השמאלית, אחד העם 70, ת"א

המועצה הארצית של מק"י

ההיערכות לבחירות הקרובות

שבת, 23.7, 12:00, אולמי עואדיה, שפרעם

מועצת חד"ש

דיון פוליטי לקראת הבחירות

שבת, 30.7, 16:00, אולמי עואדיה, שפרעם

מועדון הגדה השמאלית

אחד העם 70, ת"א

הופעה

רביעיית נעם שפירא

רביעי, 27.7, פתיחת דלתות: 20:00

הקרנת הסרט

"בעבור חופן דולרים"/סרג'ו ליאונה

בקריאה מרקסיסטית בהשתתפות אשר לוי

איטליה/ספרד/גרמניה, 1964, 99 דקות

(אנגלית; כתוביות באנגלית)

מוצ"ש, 30.7, בשעה 20:00

השבוע באתר "זו הדרך"

תושבי חיפה והפרטת הנמלים, עיריית תל אביב-יפו מכשילה את הדיור הציבורי, מרקס ניצח את אלוהים - שביתה בכותל, הקשיים הכלכליים בקובה ועוד...

zoha.org.il

מנסים לחלץ את הפועל שנפגע בתאונת העבודה בהרצליה (צילום: כבאות והצלה)

יממה קטלנית נרשמה השבוע (18.7) באתרי הבנייה בישראל: שני פועלים נהרגו ושניים נוספים נפצעו קשה כתוצאה מתאונות עבודה באתרים שונים.

בשעות הבוקר נהרג פועל בן 40 לאחר שנפגע במהלך עבודתו במפעל "בלוקל רביד" שבתחומי המועצה אזורית עמק הירדן. חובשים ופרמדיקים שהוזעקו למקום העניקו לעובד טיפול רפואי ראשוני וביצעו בו פעולת החייאה, אך נאלצו לקבוע את מותו במקום.

בצהרי אותו יום, נהרג פועל בן 25 שנלכד תחת חומה שקרסה במהלך עבודות שיפוץ ברחוב יהודה הנשיא בהרצליה. כוחות ההצלה הוציאו אותו מתחת למפולת כשמצבו אנוש, וזמן קצר לאחר מכן נקבע מותו במקום.

זה מקרה המוות ה-36 כתוצאה מתאונות עבודה מאז תחילת השנה, והמקרה ה-16 באתרי הבנייה בלבד.

יצוין שבמהלך אותו יום אירעו שתי תאונות עבודה נוספות באתרי בנייה שונים: שני עובדים נפצעו קשה לאחר שנפלו מגובה: פועל בן 22 נפגע באתר הבנייה ברחוב איינשטיין ברמת-גן, ופועל בן 18 נפגע באתר הבנייה ברחוב אליהו איתן בראשון לציון.

מהקבוצה למאבק בתאונות בנייה ותעשייה נמסר: "מצב בטיחות העובדים באתרי הבנייה, במפעלים ובחקלאות הוא מתחת לכל ביקורת ומהווה סכנת חיים של ממש. אף על פי כן, לאחרונה החליטה הממשלה להפחית בשליש את מספר צווי הבטיחות אותם היא מטילה על מנהלי הבנייה. כמו כן, מספר מפקחי הבטיחות באתרי הבנייה צנח מ-80 ל-70. מתוך מספר המפקחים הנותרים, 10 בלבד אמונים על הבטיחות בענפי התעשייה השונים".

לדברי חברי הקבוצה, יש לדרוש דין וחשבון מסגן שרת הכלכלה יאיר גולן, בידי הופקדה בטיחות העובדים: "במהלך השנה הנוכחית הפריח גולן סיסמאות על 'שינוי תרבות', 'חינוך' ו'חשיבותה של הסברה', אך נמנע מלנקוט ולו צעד אחד לשיפור הפיקוח והאכיפה. יש לקוות כי טרם פירוק הממשלה, יפעלו גולן ושרת הכלכלה לתקן ולו במעט את

zohaderekh@gmail.com

טל' 03-6293944

ח"ד 26205, ת"א 6126102

info@maki.org.il

מק"י: maki.org.il

אתר זו הדרך zoha.org.il